

esirukouksensa ja puhui meistä kaikista sanoessaan: ”Isä, minä tahdon, että ne, jotka olet minulle antanut, olisivat kanssani siellä missä minä olen. Siellä he näkevät minun kirkkauteni, jonka sinä olet antanut minulle.”²⁸ ”Ja ikuinen elämä on sitä, että he tuntevat sinut, ainoan todellisen Jumalan, ja hänet, jonka olet lähettänyt, Jeesuksen Kristuksen.”²⁹

Lausun erityisen todistukseni siitä, että He elävät. Kun me käytämme tahdonvapauttamme vanhurskaasti, me opimme tuntemaan Heidät, meistä tulee enemmän Heidän kaltaisiaan ja me valmistaudumme siihen päivään, jolloin ”jokainen polvi on notkistuva ja jokainen kieli tunnustava”, että Jeesus on Vapahtajamme.³⁰ Seuratkaamme Häntä ja iankaikkista Isäämme edelleen kuten teimme alussa. Sitä rukoilen Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Ks. 2 Nefi 2:26.
2. 2. Nefi 2:27.
3. ”On sielu vapaa jokaisen”, (MAP-lauluja, 1965, 120.
4. Alma 42:15.
5. Moos. 4:1.
6. Moos. 4:2.
7. Ks. OL 29:36.
8. Moos. 4:3.
9. 2. Nefi 2:27; ks. myös 2. Nefi 9:9.
10. Luuk. 2:49.
11. Ks. 3. Nefi 27:13.
12. Luuk. 22:42–43.
13. Luuk. 23:34.
14. Matt. 27:46; Mark. 15:34.
15. Joh. 19:30.
16. Hepr. 4:15.
17. 2. Nefi 28:8.
18. Ks. 2. Nefi 2:11.
19. Alma 30:17.
20. 2. Nefi 2:12.
21. 1. Sam. 15:1, 3.
22. 1. Sam. 15:13.
23. 1. Sam. 15:14.
24. 1. Sam. 15:22.
25. 1. Sam. 15:24.
26. Room. 3:23.
27. UK 3.
28. Joh. 17:24.
29. Joh. 17:3.
30. Moosia 27:31.

Vanhin Quentin L. Cook

kahdentoista apostolin koorumista

Tulkoon valo!

Yhä jumalattomammassa maailmassamme on välttämätöntä, että uskonkäsitteisiin perustuvat arvot ovat osana julkista keskustelua.

Minulla oli syntymäpäivä viime kuussa. Vaimoni Mary antoi minulle syntymäpäivälahjaksi CD:n, jossa on lauluja toivosta ja uskosta tunnetun brittiläisen laulajan Vera Lynnin laulamana. Hän innoitti kuuliijoitaan toisen maailmansodan synkkinä päivinä.

Siihen, miksi vaimoni antoi minulle tämän lahjan, liittyy pieni tarina. Lontoon pommitus syyskuussa 1940 alkoi päivää ennen syntymääni.¹ Äitini, joka kuunteli sairaalahuoneessaan radiosta selostusta Lontoon pommituksesta, päätti nimetä minut Quentin-nimisen radiokuuluttajan mukaan.

Laulaja Vera Lynn on nykyään 93-vuotias. Joitakin hänen sota-ajan lauluistaan julkaistiin uudelleen viime vuonna, ja ne nousivat heti musiikkilistojen kärkeen Englannissa. Ne teistä, jotka ovat vähän vanhempia, muistavat lauluja kuten ”The White Cliffs of Dover”.

Minua kosketti syvästi laulu nimeltä ”When the Lights Go on Again (All over the World)”. Laulu toi mieleeni kaksi ajatusta – ensiksi, erään brittiläisen valtiomiehen profeetalliset sanat: ”Valot tulevat sammumaan kaikkialla Euroopassa, emme tule näkemään niiden syttymistä enää meidän elinaikanamme”², ja toiseksi,

englantilaiskaupunkien kuten Lontoon yllä tehdyt pommihyökkäykset. Jotta hyökkäävien pommikoneiden olisi vaikeampi löytää kohdetta, määrättiin pimennyksiä. Valot sammutettiin ja ikkunat peitettiin verhoilla.

Tuo laulu kuvastaa optimistista toivoa siitä, että vapaus ja valo palautettaisiin. Niille meistä, jotka ymmärtävät Vapahtajan ja Kristuksen valon³ tehtävän jatkuvassa hyvän ja pahan välisessä taistelussa, vertailu tuon maailmansodan ja tämän päivän moraalisen taistelun välillä on selkeä. Juuri Kristuksen valon avulla koko ihmiskunta voi ”erottaa hyvän pahasta”⁴.

Vapaus ja valo eivät ole koskaan olleet helppoja saavuttaa tai säilyttää. Taivaassa käydystä sodasta alkaen pahuuden voimat ovat käyttäneet kaikkia mahdollisia keinoja tuhotakseen tahdonvapauden ja hävittääkseen valon. Hyökkäys moraalisia periaatteita ja uskonnonvapautta vastaan ei ole koskaan ollut voimakkaampi.

Meidän myöhempien aikojen pyhien täytyy tehdä parhaamme säilyttääksemme valon ja suojellaksemme perheitämme ja asuinyhteisöjämme tältä moraalien ja uskonnonvapauden vastaiselta hyökkäykseltä.

Perheen suojeleminen

Pahuuden voimien hyökkäykset, joita näyttää tulevan joka suunnalta, uhkaavat perhettä jatkuvasti. Vaikka tärkeimpänä pyrkimyksenämme tuleekin olla valon ja totuuden tavoitteleminen, meidän olisi viisasta varjella kotejamme niiltä vaarallisilta pommeilta, jotka tuhoavat hengellisen kehityksen ja kasvun. Erityisesti pornografia on moraaliin kohdistuva joukkotuhoase. Sillä on ensisijainen vaikutus moraalisten arvojen rappeutumiseen. Jotkin televisio-ohjelmat ja internetsivustot ovat yhtä vaarallisia. Nämä pahuuden voimat poistavat maailmasta valoa ja toivoa. Rappion vauhti kiihtyy.⁵ Jos emme varjele kotejamme ja elämäämme pahuudelta, älkää hämmästykö, jos tuhoisat moraalin räjähdykset rikkovat rauhan, joka on palkintona vanhurskaasta elämästä. Meillä on vastuullinen tehtävä olla maailmassa mutta ei maailmasta.

Sen lisäksi meidän täytyy lisätä suuressi uskonnon harjoittamista kotona. Viikoittainen perheilta ja päivittäinen perherukous ja pyhien kirjoitusten tutkiminen ovat välttämättömiä. Meidän täytyy tuoda kotiimme sellaista, mikä on ”hyveellistä, rakastettavaa tai hyvältä kuuluvaa tai kiitettävää”⁶. Jos teemme kodeistamme pyhiä paikkoja, jotka suojaavat meitä pahuudelta, olemme turvassa pyhissä kirjoituksissa ennustetuilta haitallisilta seurauksilta.

Asuinyhteisön suojeleminen

Sen lisäksi että suojelemme omaa perhettämme, meidän tulisi olla valon lähteenä oman asuinyhteisömme suojelemisessa. Vapahtaja sanoi: ”Näin loistakoon teidänkin valonne ihmisille, jotta he näkisivät teidän hyvät tekonne ja ylistäisivät Isääne, joka on taivaissa.”⁷

Meidän aikaamme on kuvattu ”yltäkyläisyyden ja epäilyksen ajaksi”⁸.

Paitsi että yksinkertainen usko Jumalan voimaan ja valtuuteen kyseenalaiseksi, sitä myös panetellaan. Kuinka voimme näissä olosuhteissa edistää arvoja tavalla, joka vaikuttaa ei-uskoviin ja välinpitämättömiin ihmisiin sekä auttaa hillitsemään väkivallan ja pahuuden syöksykierrettä?

Tämä kysymys on tavattoman tärkeä. Ajatelkaa profeetta Mormonia ja hänen ahdistustaan, kun hän julisti: ”Kuinka saatoitte hylätä sen Jeesuksen, joka seisoi syli avoinna ottaakseen teidät vastaan!”⁹ Mormonin ahdistus oli oikeutettua, ja hänen poikansa Moroni jäi jäljelle kertomaan ”murheellista tarinaa [kansansa] tuhosta”¹⁰.

Se, että olen saanut itse elää ja olla tekemisissä ihmisten kanssa eri puolilla maailmaa, antaa minulle aihetta optimismiin. Uskon, että valo ja totuus säilyvät meidän aikanamme. Kaikissa kansakunnissa on joukoittain niitä, jotka palvelevat Jumalaa ja tuntevat olevansa tilivelvollisia Hänelle omasta käyttäytymisestään. Jotkut tarkkailijat uskovat, että on tapahtumassa maailmanlaajuinen uskon elpyminen.¹¹ Me kirkon johtohenkilöt olemme tavanneet toisten uskontokuntien johtohenkilöitä ja olemme huomanneet, että on olemassa yhteinen moraalinen perusta, joka ylittää teologiset erot ja yhdistää meitä pyrkimyksissämme kohti parempaa yhteiskuntaa.

Huomaamme myös, että suurin osa ihmisistä kunnioittaa yhä moraalin perusarvoja. Älkää kuitenkaan ymmärtäkö väärin: on myös ihmisiä, jotka ovat lujasti päättäneet sekä tuhota uskon että hylätä kaiken uskonnollisen vaikutuksen yhteiskunnassa. Toiset pahat ihmiset riistävät, manipuloivat ja hajottavat yhteiskuntaa huumeiden, pornografian, seksuaalisen hyväksikäytön, ihmiskaupan, rosvouden ja epärehellisten liiketoimien avulla. Näiden ihmisten voima

ja vaikutus on sangen suurta, vaikka heitä onkin suhteellisen vähän.

Uskovien ihmisten ja niiden välillä, jotka haluaisivat poistaa uskonnon ja Jumalan julkisesta elämästä, on aina vallinnut jatkuva kamppailu.¹² Nykyään monet mielipidejohtajat hylkäävät juutalaiskristillisiin arvoihin perustuvan moraalisen maailmankuvan. Heidän mielestään ei ole olemassa objektiivista moraalista järjestystä.¹³ He uskovat, ettei moraalisia tavoitteita tule suosia.¹⁴

Silti suurin osa ihmisistä haluaa olla hyviä ja kunniallisia. Kristuksen valo, joka on eri asia kuin Pyhä Henki, opastaa heidän omaatuntoaan. Tiedämme pyhien kirjoitusten perusteella, että Kristuksen valo on ”Henki [joka] antaa valon jokaiselle ihmiselle, joka tulee maailmaan”¹⁵. Tämä valo annetaan ”koko maailman tähden”¹⁶. Presidentti Boyd K. Packer on opettanut, että Kristuksen valo on ”innoituksen lähde, joka on meillä jokaisella samoin kuin kaikilla muillakin ihmiskunnan jäsenillä”¹⁷. Siksi monet hyväksyvät moraaliset arvot silloinkin, kun ne perustuvat uskonnollisiin vakaumuksiin, joita he eivät henkilökohtaisesti kannata. Kuten voimme lukea Mormonin kirjan Moosian kirjasta: ”Ei ole tavallista, että kansa haluaa mitään sellaista, mikä on vastoin oikeaa, mutta on tavallista, että kansan vähäisempi osa haluaa sellaista, mikä ei ole oikein.” Sen jälkeen Moosia varoittaa: ”Jos tulee aika, jolloin kansan ääni valitsee pahuuden, silloin Jumalan tuomioiden on aika kohdata teitä.”¹⁸

Yhä jumalattomammassa maailmassamme on välttämätöntä, että uskonnokäsityksiin perustuvat arvot ovat osana julkista keskustelua. Uskonnollisen vakaumuksen opastamalla moraalilla kannanotoilla täytyy olla yhtäläinen pääsy julkiseen esilletuloon.

Useimpien valtioiden perustuslaissa uskonnolliselle vakaumukselle ei ehkä anneta etusijaa, muttei sitä saisi halveksiakaan.¹⁹

Uskonto on valon, tiedon ja viisauden lähde, ja se hyödyttää yhteiskuntaa dramaattisesti, kun siihen kuuluvat käyttäytyvät moraalisesti, koska he tuntevat olevansa tilivelvollisia Jumalalle.²⁰

Tätä näkökohtaa valaisee kaksi uskonnollista periaatetta.

Rehellinen käytös, jonka kannustimena on tilivelvollisuus Jumalalle

Kolmastoista uskonkappale alkaa: ”Me uskomme, että tulee olla vilpittömä.” Vilpittömyys eli rehellisyys on uskonnokäsityksiin perustuva periaate, ja se on yksi Jumalan peruslaeista.

Monta vuotta sitten, kun toimin lakimiehenä Kaliforniassa, eräs kirkkoomme kuulumaton ystävä ja asiakas tuli tapaamaan minua ja näytti minulle valtavan innoissaan kirjettä, jonka hän oli saanut eräältä MAP-kirkon lähiseurakunnan piispalta. Piispa kirjoitti, että eräs hänen seurakuntansa jäsen, asiakkaani entinen työntekijä, oli ottanut tarvikkeita asiakkaani työpaikalta järkeillen niiden olevan ylijäämätavaroita. Tultuaan omistautuneeksi myöhempien aikojen pyhäksi ja pyrkiessään seuraamaan Jeesusta Kristusta tämä työntekijä kuitenkin ymmärsi, että se, mitä hän oli tehnyt, oli epärehellistä. Mies oli laittanut kirjeeseensä mukaan rahasumman, joka kattoi tavaroiden arvon korkoineen. Asiakkaaseeni teki suuren vaikutuksen se, että maallikkojohtajan välityksellä kirkko auttoi tuota miestä tämän pyrkimyksessä tehdä sovinto Jumalan kanssa.

Ajatelkaa sitä valoa ja totuutta, joka yhteisellä rehellisyyden arvolla on juutalaiskristillisessä maailmassa. Ajatelkaa, miten yhteiskuntaan vaikuttaisi, jos nuoret eivät lunttaisi

koulussa, jos aikuiset olisivat rehellisiä työpaikallaan ja uskollisia avioliittolu-pauksilleen. Meille perusrehellisuuden käsite perustuu Vapahtajan elämään ja opetuksiin. Rehelliisyyttä arvostetaan myös monissa muissa uskonnoissa ja historiallisissa kirjallisuudessa. Runoilija Robert Burns on sanonut: ”Rehellinen mies on Jumalan jaloin teos.”²¹ Uskovat ihmiset kokevat lähes aina olevansa tilivelvollisia Jumalalle rehelliisyydestään. Juuri siksi tuo kalifornialainen mies katui aiempaa epärehelliisyyttään.

Viimevuotisessa promootio-puheessa Clayton Christensen, Harvardin professori ja kirkon johtohenkilö, kertoi tositapauksen ulkomaalaisesta kollegastaan, joka oli tutkinut demokratiaa. Tuo ystävä hämmästyti sitä, kuinka äärimmäisen tärkeää uskonto on demokratialle. Hän tähdensi, että yhteiskunnissa, joissa kansalaisia opetetaan pienestä pitäen tuntemaan tilivelvollisuutta Jumalalle rehelliisyydessä ja nuhteettomuudessa, he noudattavat sääntöjä ja käytäntöjä, jotka ilman pakotteitakin edistävät demokraattisia ihanteita. Niissä yhteiskunnissa, joissa näin ei tapahdu, mikään määrä poliiseja ei riitä rehelliisen käytöksen takaamiseksi.²²

Rehelliisyyteen liittyvillä moraalilla arvoilla voi selvästikin olla merkittävä tehtävä valon ja totuuden vakiinnuttamisessa ja yhteiskunnan kehittämises-sä, ja sellaisten ihmisten, joilla ei ole uskoa, tulisi arvostaa niitä.

Kaikkien Jumalan lasten pitäminen veljinä ja sisarina

Toinen esimerkki siitä, kuinka uskonto hyödyttää yhteiskuntaa ja tuo valoa maailmaan, on uskonnon rooli siinä, että kaikkia Jumalan lapsia pidetään veljinä ja sisarina.

Kahden viime vuosisadan aikana monet uskon perustuvat instituutiot

ovat olleet etulinjassa ojentamassa kättään ja pelastamassa epäinhimillisiin olosuhteisiin joutuneita, koska niiden jäsenet uskovat, että kaikki ihmiset on luotu Jumalan kuvaksi ja kaltaiseksi.²³ William Wilberforce, suuri brittiläinen valtiomies, joka vaikutti suuresti orjakaupan kieltämiseen Isossa-Britanniassa, on loistava esimerkki.²⁴ Koskettava laulu ”Amazing Grace” ja samanniminen innoittava elokuva vangitsevat tuon 1800-luvun alun tunnelman ja kuvailevat hänen sankarillisia ponnistelujaan. Wilberforcen väsymättömät ponnistelut olivat ensimmäisiä toimia tuon hirvittävän, epäoikeudenmukaisen, julman ja turmeltuneen käytännön lopettamiseksi. Osana noita ponnisteluja hän – yhdessä toisten johtohenkilöiden kanssa – ryhtyi uudistamaan yhteiskunnallista moraalialia. Hän uskoi, että koulutuksen ja hallinnon tuli perustua moraaliiin.²⁵ ”Hänen – näkemysensä moraalien ja hengellisyyden kehittämisestä oli hänen elämänsä tärkein sisältö, olipa kyseessä avoliitoinstituution puolustaminen, orjakauppaa vastaan hyökkääminen tai lepopäivän tarmokas puolustaminen.”²⁶ Suurella tarmokkuudella hän auttoi saamaan liikkeelle maan moraaliset ja yhteiskunnalliset johtajat

valtakunnalliseen taisteluun paheita vastaan.²⁷

Kirkkomme varhaisina aikoina suurin osa jäsenistämme vastusti orjuutta.²⁸ Heidän uskonkäsityksensä ohella se oli merkittävä syy, joka johti heidän kokemuksiinsa vihamielisyyksiin ja väkivaltaisuuksiin, jotka huipentuivat kuvernööri Boggsin antamaan hävityskäskeyn Missouriissa.²⁹ Vuonna 1833 Joseph Smith sai ilmoituksen, jossa sanottiin: ”Ei ole oikein, että kukaan olisi toisen orjuudessa.”³⁰ Sitoutumisemme uskonnonvapauteen ja kaikkien ihmisten kohtelemiseen Jumalan poikina ja tyttärinä ovat keskeisiä opissamme.

Nämä ovat vain kaksi esimerkkiä siitä, kuinka uskon perustuvat arvot tukevat periaatteita, jotka ovat suurena siunauksena yhteiskunnalle. Niitä on monia muitakin. Meidän tulisi sekä osallistua itse että tukea lujaluonteisia ja nuhteettomia ihmisiä auttaaksemme vakiinnuttamaan uudelleen moraalialia arvoja, jotka tulevat olemaan siunaukseksi koko yhteisölle.

Saanan sanoa selvästi, että kaikkien äänen tulee saada kuulua julkisuudessa. Uskonnollisia tai maallisia ääniä ei saisi hiljentää. Meidän ei myöskään pidä odottaa, että koska jotkin näkemyksemme juontavat juurensa

uskonnollisista periaatteista, ne hyväksytään automaattisesti tai niitä suositaan. Mutta on myös selvää, että sellaisilla näkökannoilla ja arvoilla on oikeus tulla tarkastelluiksi ansioidensa pohjalta.

Oppimme moraalinen perusta voi olla merkkipalo maailmalle, ja se voi olla yhdistävä voima sekä moraalisuudessa että uskossa Jeesukseen Kristukseen. Meidän täytyy suojella perheitämme ja olla etulinjassa yhdessä kaikkien hyväntahtoisten ihmisten kanssa tehden kaiken voitavamme säilyttääksemme valon, toivon ja moraalien omassa yhteisössämme.

Jos me sekä julistamme näitä periaatteita että elämme niiden mukaan, me seuraamme Jeesusta Kristusta, joka on todellinen maailman Valo. Me voimme olla voima vanhurskaudessa valmistautuessamme Herramme ja Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen toiseen tulemiseen. Odotamme innolla sitä kaunista päivää, jolloin ”vapaat sydämet laulavat valojen syttyessä kaikkialla maailmassa”³¹. Jeesuksen Kristuksen pyhässä nimessä. Amen. ■

VIITTEET

1. Ks. Richard Hough ja Denis Richards, *The Battle of Britain: The Greatest Air Battle of World War II*, 1989, s. 264.
2. Pidetään sir Edward Greyn sävellyksenä. Ks. ”When the Lights Go On Again (All over the World)”, wikipedia.org.
3. Ks. OL 88:11–13. Kristuksen valo on ”valo, joka on kaikessa ja joka antaa elämän kaikelle ja joka on laki, jolla kaikkea hallitaan” (jae 13). Laajemman ymmärryksen Kristuksen valosta sekä erosta Kristuksen valon ja Pyhän Hengen välillä saa Boyd K. Packerin artikkelista ”Kristuksen valo”, *Liahona*, huhtikuu 2005, s. 8–14.
4. Moroni 7:19.
5. Ks. Jacques Barzun, *From Dawn to Decadence: 500 Years of Western Cultural Life*, 2000, s. 798.
6. UK 13.
7. Matt. 5:16.
8. Roger B. Porter, ”Seek Ye First the Kingdom of God”, puhe Cambridgen yliopistoseurakunnassa Cambridgen

- vaarnassa Massachusettsissa, 13. syyskuuta 2009.
9. Morm. 6:17.
 10. Morm. 8:3.
 11. Ks. John Micklethwait ja Adrian Wooldridge, *God Is Back: How the Global Revival of Faith Is Changing the World*, 2009.
 12. Ks. Diana Butler Bass, "Peace, Love and Understanding", kirja-arvostelu John Micklethwaitin ja Adrian Wooldridgen julkaisusta *God Is Back*, *Washington Post National Weekly Edition*, 27. heinäkuuta – 2. elokuuta 2009, s. 39.
 13. Ks. David D. Kirkpatrick, "The Right Hand of the Fathers", *The New York Times Magazine*, 20. joulukuuta 2009, s. 27.
 14. Ks. "The Right Hand of the Fathers", s. 27. Robert P. George opettaa, että meillä on joko moraalinen ymmärrys ja vapaa valinta tai meillä on moraalinen piittaamattomuus ja determinismi.
 15. OL 84:46.
 16. OL 84:48.
 17. "Kristuksen valo", s. 8.
 18. Moosia 29:26–27.
 19. Ks. Margaret Somerville, "Should Religion Influence Policy?", www.themarknews.com/articles/1535-should-religion-influence-policy.
 20. Ks. Zhao Xiao, "Market Economies With Churches and Market Economies Without Churches", 2002, www.danwei.org/business/churches_and_the_market_econom.php. Tämä kiinalainen kansantaloustieteilijä esittää, että moraalista tukea tarvitaan estämään ihmisiä valehtelemasta ja vahingoittamasta toisiaan.
 21. "The Cotter's Saturday Night", julkaisussa *Poems by Robert Burns*, 1811, s. 191.
 22. Ks. Clayton M. Christensen, "The Importance of Asking the Right Questions", Southern New Hampshire'n yliopiston promootiopuhe, 16. toukokuuta 2009.
 23. Ks. 1. Moos. 1:26.
 24. Ks. William Hague, *William Wilberforce: The Life of the Great Anti-Slave Trade Campaigner*, 2007, s. 352–356.
 25. Ks. *William Wilberforce*, s. 104–105.
 26. *William Wilberforce*, s. 513.
 27. Ks. *William Wilberforce*, s. 107–108.
 28. Ks. James B. Allen ja Glen M. Leonard, *The Story of the Latter-day Saints*, 1992, s. 93, 120, 202.
 29. Ks. Leonard J. Arrington ja Davis Bitton, *The Mormon Experience: A History of the Latter-day Saints*, 1992, s. 48–51; ks. myös Clyde A. Milner ja muut, *The Oxford History of the American West*, 1994, s. 362: "Orjuutta kannattavat uudisasukkaat ja poliitikot vainosivat heitä säälimättä".
 30. OL 101:79.
 31. Laulun "When the Lights Go On Again (All Over the World)" viimeinen säe.

Piispa Richard C. Edgley

ensimmäinen neuvonantaja johtavassa piispakunnassa

Usko – valinta on teidän

Valitkaa usko epäilyksen sijaan, valitkaa usko pelon sijaan, valitkaa usko tuntemattoman ja näkymättömän sijaan ja valitkaa usko pessimismin sijaan.

Me elämme yhtä kaikkien aikojen suurenmoisinta taloudenhoitokautta – aikaa, jota aiemmat profeetat odottivat, josta he profetoivat ja jota he uskoakseni kaipasivat. Vaikka meille on suotu runsain määrin taivaallisia siunauksia, Saatana – aina yhtä todellinen – on kuitenkin erittäin aktiivinen, ja meitä kaikkia pommitetaan jatkuvasti ristiriitaisilla viesteillä. Enkeli Moroni varoitti nuorta profeetta Joseph Smithiä siitä, että tämän nimeä tulisi mainitsemaan hyvällä ja pahalla kaikkialla maailmassa (ks. JS–H 33), eikä mikään profetia ole koskaan toteutunut yhtä ilmiselvästi. Profeetta antoi henkensä todistuksensa puolesta, ja hyökkäykset kirkkoa ja jopa Vapahtajaa itseään vastaan jatkuvat nykyäänkin. Vapahtajan todellisuus, Hänen sovitusuhrinsa ja sen yleismaailmallinen soveltaminen meihin kaikkiin asetetaan kyseenalaiseksi ja usein hylätään myyttinä tai heikon ja oppimattoman mielen perusteettomana toiveena. Myös evankeliumin palautuksen todellisuus näinä myöhempinä aikoina asetetaan edelleen kyseenalaiseksi. Sellaisten viestien jatkuva pommitus saattaa

aiheuttaa hämmennystä, epäilyä ja pessimismia. Niistä kukin iskee uskomiimme perustotuksiin, meidän uskoomme Jumalaan ja meidän tulevaisuuden toivoomme.

Tämä saattaa olla maailmamme todellisuus, mutta me voimme silti valita, kuinka siihen suhtaudumme. Kun pyhää oppiamme ja uskonkäsitteisiämme uhmataa, saamme tilaisuuden tulla tuntemaan Jumala mitä luottamuksellisimmalla ja henkilökohtaisimmalla tavalla. Saamme tilaisuuden valita.

Niiden ristiriitojen ja haasteiden takia, joita kohtaamme nykypäivän maailmassa, haluan ehdottaa yhtä ainoaa valintaa – rauhan ja varjeluksen valintaa ja valintaa, joka sopii kaikille. Se valinta on usko. Olkaa tietoisia siitä, ettei usko ole ilmainen lahja, joka annetaan ilman ajattelua, halua tai ponnistelua. Se ei tule kuin taivaasta lankeavana kasteena. Vapahtaja on sanonut: "Tulkaa minun luokseni" (Matt. 11:28) ja "kolkuttakaa, niin teille avataan" (Matt. 7:7). Nämä verbit kuvaavat toimintaa – *tulkaa, kolkuttakaa*. Ne ovat valintoja. Niinpä sanon, että valitkaa usko. Valitkaa usko